Zabytki architektury

W typowej wiejskiej architekturze regionalnej widoczne są najczęściej domy z czerwonej cegły o „grubo ciosanej” bryle, na kamiennej podmurówce z dachami bez okapów krytymi czerwoną dachówką. W niektórych wsiach i osadach czytelny pozostał układ urbanistyczny. Stare wsie najczęściej mają zwarty układ skupiony wzdłuż

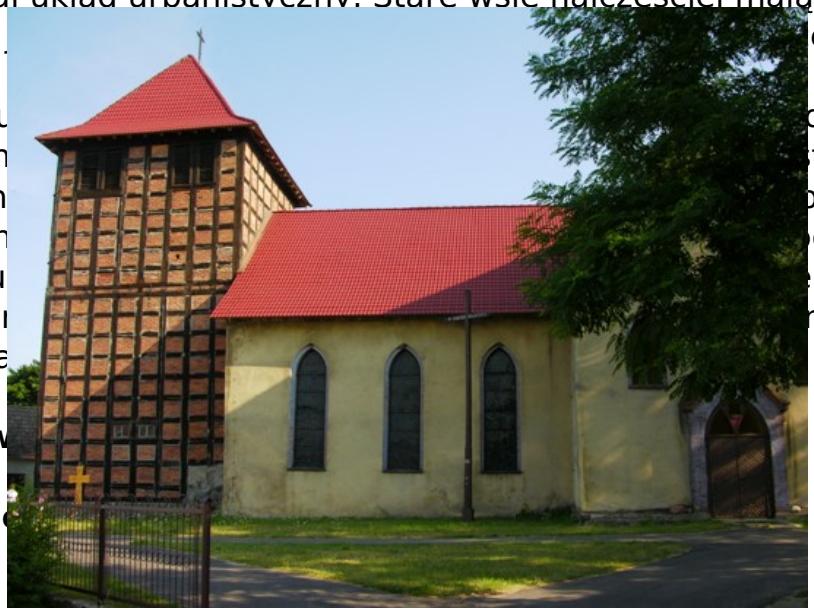

e.

W sercu onstrukcji ryglowej w malown tały dla robotników leśnych owym dla budownictwa północn gi. Mają szkielet konstru eniem pól międzyn nnym i bielone, stropy drewnia

Ciekaw

Drawn

- Kościół gotycki z XIII–XIV w., przebudowany w XV, XVII i XIX wieku. W jego wnętrzu znajduje się zabytkowy ołtarz z 1696 r., chrzcielnica i ambona barokowa z XVIII w. Do kościoła przylega ryglowa wieża z końca XVIII w.;
- Budynek dawnego sądu, stara szkoła, dom pastora;
- Dwór ryglowy z XIX w., z wysokim dachem dwuspadowym z naczółkami;
- Domy wąskofrontowe konstrukcji ryglowej (obecnie otynkowane) z XVIII i XIX w.;
- Studnie artezyjskie;
- Ruiny gotycko-renesansowego zamku Wedlów z XIV–XVI w. na Wzgórzu Zamkowym, zachowały się tylko narożniki murów;
- Eklektyczny budynek poczty;
- Cmentarz z początku XX w. z cennym starodrzewem;
- Zabytkowy układ urbanistyczny miasta.

Barnimie:

- Gotycki kościół z kamieni polnych (obecnie otynkowany) z XII w., przebudowany w XV w. Do kościoła przylega drewniana wieża – dzwonnica kryta wysokim hełmem gontowym dostawiona w XVIII w. Wewnątrz kościoła znajdują się: renesansowa ambona z 1600 roku, ołtarz główny z 1608 r., neogotycka chrzcielnica z końca XIX w. Absyda i przedsionek dobudowane zostały w 1900 roku, z tego okresu pochodzą również neorenesansowy prospekt organowy i empora organowa. W kościele obejrzeć można także barokową płytę nagrobną niemieckiego pastora zmarłego w 1670 roku i dwie inne płyty z XIX w.;
- Pozostałości założenia dworskiego: Park o pow. ok. 7 ha z I połowy XIX w., z rozległą polaną w części środkowej, na której stał kiedyś pałac. Zachowała się piętrowa oficyna i budynek bramny z XIX w. W parku rosną drzewa ozdobne i pomnikowe (najatrakcyjniejszy tulipanowiec amerykański, stare dęby, buki odmiany purpurowej, choina kanadyjska), charakteryzuje go bardzo interesujące założenie przestrzenne.

Borowiec:

- Założenie parkowo-pałacowe, pałac myśliwski z początków XX wieku, o urozmaiconej bryle, obecnie hotelik dla myśliwych dewizowych;
- Dawny dziedziniec majątku z dwoma zachowanymi budynkami gospodarczymi z końca XIX wieku.

Dominikowo:

- Kościół romański z kamienia polnego z pocz. XIV w., przebudowany w XVII w., z szachulcowym przedsionkiem i wolnostojącą kwadratową wieżą dzwonnicy, w dolnej części szachulcową, a w górnej drewnianą. Przykrywa ją czterospadowy dach namiotowy, dzwon jest z 1630 roku. Nawa kościoła przykryta stropem belkowym. Wewnątrz znajduje się cenne wyposażenie manierystyczne z pocz. XVII w., ołtarz główny z 1610 r. z płaskorzeźbami,

ambona i empora organowa wsparta na dwóch słupach, z balustradą ozdobioną polichromią. Prospekt organowy pochodzi z końca XVII w., zaś cynowa chrzcielnica z XVIII w;
- Ceglane budynki z przełomu XIX i XX wieku.

Konotop:

- Ruina barokowego pałacu z drugiej połowy XVIII w.;
- Rozległy Park o układzie krajobrazowym z XX w. z potężnymi dębami zwanymi „Bursztynowymi”. W parku położony jest cmentarz rodowy z XIX w. z ruiną grobowca.

Niemieńsko:

- Kamienno-ceglane zabudowania gospodarcze z drugiej połowy XIX w. i pocz. XX w.;
- Gorzelnia z 1880 roku – czynna do dziś;
- Pałac myśliwski, potocznie zwany „zamkiem”, wybudowany w latach 1922–30 w stylu tzw. neorenesansu niemieckiego. Jego okazała budowla z czerwonej cegły o urozmaiconej bryle, składa się z piętrowego korpusu głównego i parterowego, prostopadłego do niego skrzydła. Pokryty jest dwuspadowymi dachami z lukarnami i świetlikami. Do korpusu głównego przylega 8-boczna wieża widokowa, a do skrzydła południowego druga, niższa. Po stronie południowej pałacu znajduje się szeroki taras widokowy. Obecnie mieści się w nim Ośrodek Szkolno-Wychowawczy dla dzieci.

Podegrodzie:

- Założenie dworskie: skromny dwór z drugiej połowy XIX w., Park o pow. 2,68 ha ze stawem, założony na pocz. XX w. i kamienno-ceglane budynki gospodarcze z drugiej poł. XIX w. W parku rosną m.in. daglezje, jodła kalifornijska i buki odmiany purpurowej.

Głusko:

- 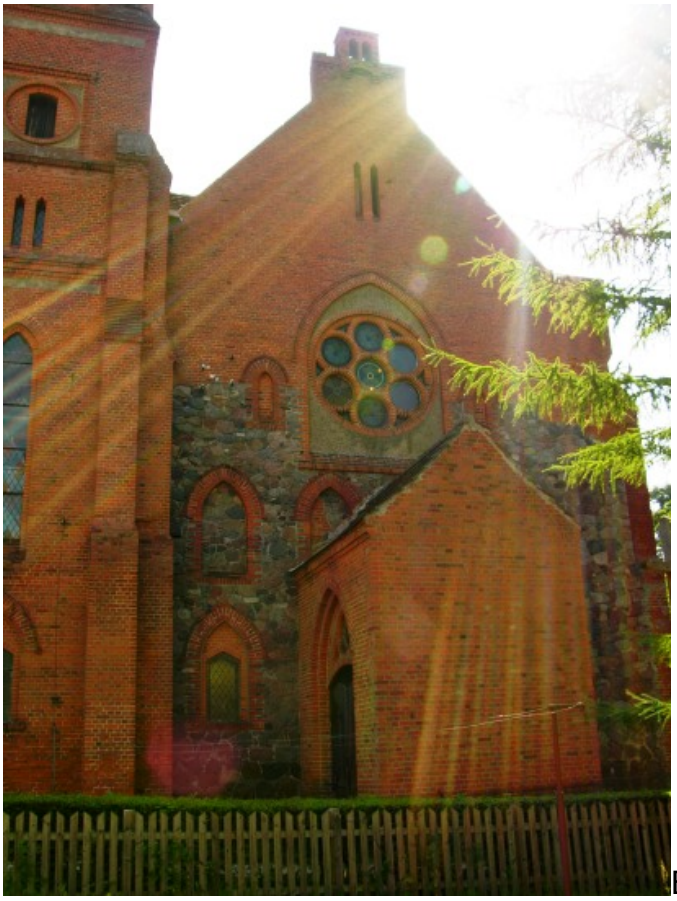 Budynek wzniesiony pierwotnie jako browar, następnie przebudowany na świątynię neogotycką. Murowany, z dużą wieżą, niegdyś kościół protestancki, obecnie rzymsko-katolicki. W 1900 r. został wyposażony w dwa dzwony, które zostały wykonane przez G. Colliera z Zehlendorf. Cały kościół, obok dwóch innych położonych w Żółwinie i Starym Osiecznie, jest uważany za najładniejszy obiekt murowany na terenie Drawieńskiego Parku Narodowego i otuliny;
- Dwór wzniesiony przez von Sydowa na rzucie kwadratu z wewnętrznym dziedzińcem. Z pierwotnego dworu zachowały się wschodnie i środkowe skrzydło, zaś w miejscu zachodniego na pocz. XX w. wybudowano nowy dwór. Przed II wojną światową w owym dworze mieściła się szkoła leśna, obecnie jest siedzibą Nadleśnictwa Głusko.

Stare Osieczno:

- Kościół neogotycki z 1867 roku, z cegły palonej, na planie ośmiokąta, nawiązujący do Grobu Pańskiego w Jerozolimie. Kościoły o takim planie wznoszone były w średniowieczu. Osoba, która je ufundowała otrzymywała odpust zupełny, który porównywany był z pielgrzymką do Ziemi Świętej.

Tuczno:

- Zamek – dawna rezydencja Wedlów Tuczyńskich, obecnie hotel i dom pracy twórczej Stowarzyszenia Architektów Polskich. Składa się z trzech skrzydeł tworzących podkowę, usytuowanych wokół czworokątnego, otwartego od północy dziedzińca. W narożnikach umieszczone są trzy niewielkie baszty. Budowę zamku gotyckiego rozpoczęli Wedlowie w 1338 r., najprawdopodobniej na miejscu dawnego grodu, na wzgórzu otoczonym z trzech stron trudno dostępnymi bagnistymi terenami. Pierwotna konstrukcja miała kształt czworoboku 30x30 m. Ok. 1580 r. zamek został przebudowany w stylu późnorenesansowym, rozbudowany w latach 1608-1631 o skrzydła południowe oraz zachodnie i przekształcony w XVIII wieku na rezydencję pałacową w stylu barokowym. W połowie XIX w. wybudowano nowe skrzydło zachodnie. Częściowo zniszczony został w latach 1966-76 odbudowany w stylu renesansowym z początku XVII wieku

Data wydruku: 06.11.2026 19:51:01
Adres URL: http://www.dpn.pl/zabytki-architektury